

EBA/REC/2017/02

26/01/2018

Recomandare privind acoperirea entităților într-un plan de redresare a grupului

---

---

1. Obligații de conformare și raportare

Statutul prezentelor recomandări

1. Prezentul document conține recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta recomandările.
2. Recomandările prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cărora li se aplică recomandările, trebuie să se conformeze prin integrarea acestora în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere proprii), inclusiv în cazurile în care recomandările sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă s-au conformat sau intenționează să se conformeze prezentelor recomandări sau, în caz contrar, care sunt motivele neconformării, până la 26.03.2018. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/REC/2017/02”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la statutul de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Obiectul

5. Prezenta recomandare precizează modul în care entitățile juridice și sucursalele (entități sau entități din grup) trebuie acoperite în planul de redresare a grupului, întocmit și transmis în conformitate cu articolele 5-9 din Directiva 2014/59/UE², articolele 3-21 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei³, EBA/GL/2015/02 privind indicatorii planului de redresare⁴ și EBA/GL/2014/06 privind gama de scenarii ale planului de redresare⁵.

Destinatari

6. Prezentele recomandări sunt destinate autorităților competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, și în special supraveghetorului consolidant și autorităților competente menționate la articolele 5-9 din Directiva 2014/59/UE în vederea planificării redresării grupului.
7. Prezentele recomandări sunt destinate instituțiilor de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2010, societăților financiare holding mixte, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (21) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și firmelor de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Directiva 2014/65/UE și, în special, întreprinderilor-mamă din Uniune și entităților relevante din grup din perimetrul de consolidare prudențială.

Domeniul de aplicare

8. Prezentele recomandări se aplică planurilor de redresare a grupului ale grupurilor conduse de o întreprindere-mamă stabilită în UE.
9. Autoritățile competente trebuie să se asigure că instituțiile de credit, societățile financiare holding mixte și firmele de investiții, menționate la punctul 7, precum și societățile financiare holding, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (20) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, respectă prezenta recomandare.

---

² JO L 173/190

³ JO L 184/1

⁴ Disponibil la http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1147256/EBA-GL-2015-02_RO_Guidelines+on+recovery+plans+indicators.pdf/de28499f-f022-45f0-af28-2e1cd66e28aa

⁵ Disponibil la http://www.eba.europa.eu/documents/10180/984909/EBA_2014_RO.pdf/3923d599-0b87-4359-a2f8-a629da121d09

Definiții

10. Dacă nu se precizează altfel, termenii folosiți și definiți în Directivele 2014/59/UE și 2013/36/UE și în actele menționate la punctul 5 vor avea același înțeles în prezentele recomandări.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

11. Prezentele recomandări se aplică începând cu 1 ianuarie 2018.

12. Numai în ceea ce privește prima transmitere a planului de redresare inițial după data aplicării prezentei recomandări, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente implicate în procesul de decizie comună menționat la articolul 8 din Directiva 2014/59/UE pot decide să nu aplice punctul 58 din prezenta recomandare atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) se consideră necesare planuri individuale pentru a asigura o migrație lină către planul de redresare a grupului a informațiilor de planificare a redresării disponibile în prezent la nivel local și

(b) aceste planuri individuale sunt comunicate supraveghetorului consolidant și sunt pe deplin consecvente cu planul de redresare a grupului.

4. Identificarea entităților grupului

---

13. În vederea întocmirii planului de redresare a grupului, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să identifice toate entitățile grupului care intră în perimetrul de consolidare prudențială, inclusiv sucursalele acestora. Pentru entitățile grupului stabilite într-o țară terță, acoperirea acestora în planul de redresare a grupului trebuie să ia în considerare, după caz, și regimul pentru planificarea redresării aplicabil în țara în care sunt stabilite.

14. Instituțiile trebuie să identifice sucursalele relevante pentru grup sau pentru economie, inclusiv pentru sistemul financiar al unuia sau mai multor state membre și, ulterior, să le acopere în conformitate cu secțiunea 6, fie ca parte a entității juridice de care aparțin, fie independent, dacă acest lucru se consideră adecvat având în vedere structura grupului. Aceasta trebuie să ia în considerare procedura de monitorizare, de escaladare și cea decizională, precum și

implementarea opțiunilor de redresare. În primul caz, acoperirea entității juridice respective trebuie să includă, unde este cazul, și informațiile specifice legate de sucursală. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să se asigure în ambele cazuri că toate informațiile specifice sucursalei, necesare conform secțiunii 6, sunt incluse efectiv în planul de redresare a grupului.

15. Sucursalele care au fost identificate ca semnificative-plus în conformitate cu EBA-GL-2017-14 trebuie acoperite în planul de redresare a grupului ca entitate semnificativă, fiind relevante fie pentru grup, fie pentru economia locală.
16. Sucursalele care nu sunt semnificative deoarece nu sunt relevante nici pentru grup, nici pentru economia vreunui stat membru, nu necesită identificare în planul de redresare a grupului separat de entitatea juridică de care aparțin.
17. În mod similar, entitățile desemnate ca O-SII (alte instituții de importanță sistemică) trebuie să fie și ele acoperite individual și specific în planul de redresare a grupului, fiind fie entități relevante pentru grup, fie entități relevante pe plan local.
18. Recomandarea abordează acoperirea entităților în cadrul unui plan de redresare a grupului pentru grupurile conduse de o întreprindere-mamă din Uniune. Dat fiind acest fapt, sucursalele instituțiilor ale căror sedii centrale sunt situate într-o țară terță sunt în afara domeniului de aplicare al prezentei recomandări. Totuși, în cadrul cooperării obișnuite în materie de supraveghere în rândul autorităților competente, autoritățile UE pot colabora cu autorități din afara UE pentru a se asigura că se instituie proceduri adecvate pentru a face față eventualelor dificultăți financiare ale sucursalelor din afara SEE, în special dacă acest lucru poate avea un impact semnificativ asupra stabilității financiare a unui stat membru sau a UE ca întreg.

5. Clasificarea entităților și a sucursalelor

---

19. Pe baza analizei strategice efectuate în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei și în special, pe baza stabilirii unei corespondențe între liniile de activitate esențiale și funcțiile critice⁶, pe de-o parte, și entitățile juridice și sucursalele grupului, pe de altă parte în conformitate cu alineatul (1) litera (b) din articolul respectiv, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să se asigure că entitățile grupului identificate potrivit prezentei secțiuni sunt clasificate în următoarele categorii:

- (a) entități relevante pentru grup („entități relevante pentru grup”);

---

⁶ A se vedea și COM DR 1075/2016 pentru definiția funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale

- (b) entități relevante pentru economie, inclusiv pentru sistemul financiar, din unul sau mai multe state membre („entități relevante pe plan local”) și
  - (c) entități care nu sunt relevante pentru grup sau pentru economia vreunui stat membru.
20. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să desemneze ca relevantă pentru grup orice entitate care întrunește una sau mai multe dintre condițiile de la articolul 7 alineatul (2) literele (a)-(e) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei, indiferent de relevanța acestei entități pentru economia, inclusiv pentru sistemul financiar, al unui stat membru.
21. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să desemneze ca relevantă pentru economie, inclusiv pentru sistemul financiar al unuia sau mai multor state membre, orice entitate care, fără a fi relevantă pentru grup în sensul punctului anterior, este totuși importantă pentru economie, inclusiv pentru sistemul financiar al unuia sau mai multor state membre pe baza funcțiilor critice pe care le îndeplinește conform corespondenței menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075⁷.
22. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să desemneze ca nerelevantă atât pentru grup, cât și pentru economia oricărui stat membru orice entitate a grupului care nu intră în categoriile menționate la cele două puncte anterioare.
23. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să se asigure că acoperirea entităților grupului în planul de redresare a grupului se face astfel încât să conducă la un plan de redresare unic, complet, integrat și pe deplin coerent pentru grup, ca întreg.
24. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să implice conducerea acelora dintre entitățile grupului care au fost desemnate ca semnificative, fiind relevante pentru grup sau pe plan local, atât în faza de pregătire, cât și în faza de aprobare a planului de redresare a grupului. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să se asigure că conducerea relevantă cunoaște bine planul de redresare a grupului, că a furnizat date relevante și că se dedică implementării sale.

---

⁷ Analiza Serviciilor Partajate Critice (SPC) poate fi utilă pentru definirea funcțiilor critice. Pentru o analiză aprofundată și îndrumări, a se vedea consilierea tehnică ABE privind identificarea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale.

6. Acoperirea entităților în planul de redresare a grupului

6.1 Entitățile relevante pentru grup

25. Întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să se asigure că toate entitățile relevante ale grupului sunt abordate adecvat într-o manieră extinsă și detaliată, în toate secțiunile planului de redresare a grupului și în conformitate cu următoarele puncte.

a. GVERNANȚĂ

26. Mecanismele de guvernare și procedurile de escaladare trebuie elaborate astfel încât să descrie procesul decizional la nivelul întregului grup. Acestea trebuie asigurate astfel încât să le permită autorităților competente să vadă fluxul proceselor de luare a deciziilor și de executare a deciziilor și datele ce trebuie furnizate pentru informarea deciziilor, atât cu privire la fluxul informațiilor de la întreprinderea-mamă la entități, cât și viceversa.

27. Planul de redresare a grupului trebuie să asigure claritate în ceea ce privește elaborarea, adoptarea, revizuirea și actualizarea sa, inclusiv implicarea funcțiilor la nivelul filialelor și coordonarea cu funcțiile corespunzătoare ale întreprinderii-mamă din Uniune. Mai mult decât atât, trebuie să se asigure implicarea în mod adecvat a conducerii entității în decizia privind planul grupului, cel puțin în ceea ce privește părțile relevante pentru entitatea respectivă.

28. Planul de redresare a grupului trebuie, de asemenea, să clarifice modul în care condițiile și procedurile necesare pentru a asigura implementarea la timp a opțiunilor de redresare la nivelul entităților relevante sunt coordonate cu cele de la nivelul întreprinderii-mamă din Uniune. Trebuie să se asigure, în măsura în care este posibil conform reglementărilor locale, că atât întreprinderea-mamă, cât și entitățile relevante lucrează în acord cu planul de redresare a grupului, pentru a evita acțiunile neadecvate și neconsecvente.

29. La evaluarea planului de redresare a grupului, autoritățile competente trebuie să poată identifica cu rapiditate consecvența proceselor de escaladare internă și de luare a deciziilor care se aplică atunci când au fost îndepliniți indicatorii de redresare. Astfel, mecanismele de guvernare și procedurile de escaladare trebuie specificate în mod adecvat pentru toate entitățile pentru care planul de redresare conține (la nivel de entitate) indicatori de redresare. În special, planul de redresare trebuie să descrie modul în care se va asigura notificarea la timp și adecvată a supraveghetorului consolidant și a autorităților competente ale filialelor și sucursalelor.

30. În final, trebuie furnizate informații adecvate privind nivelul de interconectare a acestor entități cu restul grupului, cu economia și cu sistemul financiar al statelor membre în care sunt localizate.

b. INDICATORI

31. Pentru entitățile relevante ale grupului, indicatorii de redresare trebuie luați în considerare la nivelul specific entității, de exemplu în funcție de modelul de afaceri și guvernanta al grupului. Dacă acești indicatori specifici entității sunt considerați relevanți, ei trebuie incluși în planul de redresare a grupului, pe lângă cei specificați la nivel de grup, cărora li se aplică Ghidul ABE privind indicatorii de redresare⁸. Astfel de indicatori trebuie aleși și calibrați în mod adecvat pentru a reflecta aspectele specifice ale entităților și trebuie însoțiți de proceduri de escaladare adecvate.
32. În plus, planul de redresare a grupului trebuie să ia în considerare indicatori de redresare relevanți specifici entității pentru entitățile care sprijină liniile de activitate esențiale și funcțiile critice.

c. OPȚIUNI

33. Planul de redresare a grupului trebuie să includă un număr suficient de opțiuni credibile care ar putea readuce grupul și entitățile sale la viabilitate în urma unei situații tensionate. Acesta ar putea include, unde este cazul, cesionarea organizată a unei entități identificate ca relevantă pentru grup sau relevantă la nivel local. În situația în care o entitate îndeplinește funcții critice, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să clarifice modul în care orice funcții critice asigurate de entitatea respectivă vor fi păstrate pe durata procesului de cesionare.
34. Alegerea opțiunilor de redresare potrivite între măsurile la nivel de grup sau specifice entității trebuie să fie consecventă cu modul de organizare a grupului, atât în ceea ce privește modelul său de afaceri, guvernanta internă, cât și, acolo unde este relevant, cerințele de reglementare locale. În acest scop, planul de redresare a grupului trebuie să includă o estimare a impactului posibil pe care implementarea fiecărei opțiuni de redresare l-ar putea avea, nu doar asupra entității în care este activată opțiunea, ci și asupra tuturor entităților relevante din cadrul grupului posibil afectate. Ar trebui să pună un accent deosebit pe implicațiile pentru continuitatea funcțiilor critice și a altor interdependențe din cadrul grupului.
35. Aceasta include analiza oricăror nevoi de comunicare interne și/sau externe, ce va conduce la un plan de comunicare ca parte a implementării fiecărei opțiuni unde este cazul.

d. SCENARIILE

36. Deși nevoia de a concepe scenarii separate și specifice pentru aceste entități ar trebui să depindă proporțional de modelul de afaceri al grupului, impactul scenariilor la nivel de grup sau locale asupra entităților relevante pentru grup trebuie stipulat în mod clar în planul de redresare a grupului.
37. În cazul în care modelul de afaceri al unei entități relevante pentru grup este unic și există puțină interacțiune între entități, astfel încât un scenariu la nivel de grup nu ar cuprinde toate riscurile

---

⁸ A se vedea [Ghidul ABE privind lista minimă de indicatori calitativi și cantitativi ai planului de redresare](#)

implicate, scenariile specifice entității ar putea fi incluse, atât cât este cazul, în planul de redresare a grupului. În cazul în care liniile de activitate esențiale și funcțiile critice îndeplinite de aceste entități sunt deja acoperite de scenariile grupului, nu este necesară conceperea unor scenarii separate pentru acele entități relevante pentru grup.

38. Atunci când este cazul, planul de redresare a grupului ar putea include și un scenariu în care dificultățile economice sau financiare sunt generate la nivelul statului membru al entității individuale, însă apoi se extind la nivelul întregului grup și ar putea împiedica întreprinderea-mamă din Uniune să susțină entitatea individuală.

6.2 Entitățile relevante pe plan local

39. Pentru entitățile grupului relevante la nivel local, planul de redresare a grupului trebuie să se concentreze pe restaurarea poziției financiare și asigurarea continuității operaționale, asigurându-se astfel că funcțiile critice sunt păstrate în caz de dificultăți. În acest scop, toate funcțiile critice ale acestor entități trebuie identificate în planul de redresare a grupului.

a. GVERNANȚĂ

40. Accentul pus de entitățile relevante pe plan local în planul de redresare a grupului ar trebui să fie pe procedurile de escaladare, diferențiind între cazurile în care este nevoie să se mute procesul decizional de la entitate la întreprinderea-mamă din Uniune și cele în care întreprinderea-mamă este informată despre decizii, dar nu este implicată în acestea. Mecanismele de guvernanză și procedurile de escaladare trebuie descrise pentru toate entitățile pentru care indicatorii planului de redresare la nivel de entitate sunt considerați necesari. Precizarea mecanismelor de guvernanză [conform articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei] pentru elaborarea și menținerea planului cu privire la entitatea individuală nu ar trebui considerată necesară⁹, decât atunci când se face o evaluare diferită în contextul procesului decizional comun menționat la articolul 8 din Directiva 2014/59/UE.

41. Planul de redresare a grupului trebuie să cuprindă suficiente informații privind escaladarea internă și procedurile decizionale și privind consecvența între mecanismele de guvernanză, dând posibilitatea ca planul de redresare să fie activat atât la nivelul unei entități din grup, cât și la nivelul întreprinderii-mamă din Uniune. În cazul în care, în conformitate cu planul, activarea poate avea loc și la nivelul entităților din grup, conducerea locală a acestor entități trebuie să fie și ea implicată în procesul decizional, iar aceste dovezi trebuie incluse în plan¹⁰.

42. De asemenea, planul de redresare a grupului trebuie să asigure claritate în ceea ce privește capacitatea grupului de a implementa efectiv opțiunile de redresare la nivel local acolo unde

⁹ Faptul că mecanismele de guvernanză pentru menținerea și actualizarea planului de redresare ar putea să nu fie considerate necesare nu absolvă instituția de transmiterea planului de redresare conform dispozițiilor de la articolele 5-8 din BRRD.

¹⁰ Implicarea conducerii locale poate lua diferite forme, de exemplu aprobarea locală a planului de redresare la nivel de grup, opinii neangajante, etc.

este necesar, precum și în ceea ce privește acele opțiuni care sunt implementate la nivelul grupului, dar care au un impact asupra funcțiilor critice locale. Planul de redresare trebuie să ofere informații privind condițiile în care conducerea grupului poate implementa efectiv opțiunile de redresare la nivel local și, acolo unde este relevant, să precizeze modul în care sunt implicate conducerea locală și autoritățile competente locale. Mai mult decât atât, trebuie să se asigure implicarea în mod adecvat a conducerii entității în redactarea planului grupului, cel puțin în ceea ce privește părțile relevante pentru entitatea respectivă.

b. INDICATORI

43.În scopul întocmirii planului de redresare a grupului, trebuie luată în considerare includerea indicatorilor pentru entitățile în cazul cărora s-a stabilit o corespondență cu funcțiile critice.

44.În cazul în care includerea indicatorilor specifici entității, așa cum sunt menționați în paragraful anterior, a fost considerată necesară, acești indicatori trebuie calibrați adecvat pentru a reflecta aspectele specifice ale entităților, precum și orice riscuri reziduale specifice entității, și să fie însoțiți de proceduri de escaladare adecvate.

c. OPȚIUNI

45.Planul grupului trebuie să includă un număr suficient de opțiuni credibile care ar putea readuce grupul și entitățile sale la viabilitate în urma unei situații tensionate. Acesta ar putea include, unde este cazul, cesionarea organizată a unei entități identificate ca relevantă la nivel local. În situația în care o entitate îndeplinește funcții critice, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să clarifice modul în care orice funcții critice asigurate de entitatea respectivă vor fi păstrate pe durata procesului de cesionare.

46.Alegerea opțiunilor de redresare potrivite între măsurile la nivel de grup sau specifice entității trebuie să fie consecventă cu obiectivul de a păstra funcțiile critice asigurate de entitate, ținând cont de modul de organizare a grupului, atât în ceea ce privește modelul său de afaceri și governanța internă, cât și, acolo unde este relevant, cerințele de reglementare locale. În acest scop, planul de redresare a grupului trebuie să cuprindă o evaluare a principalelor opțiuni de redresare, cu un accent special pe implicațiile asupra continuității funcțiilor critice, ținând cont de toate interdependențele relevante din cadrul grupului.

d. SCENARIII

47.Scenariile specifice referitoare la entitatea relevantă pe plan local nu ar trebui considerate necesare câtă vreme impactul scenariilor la nivel de grup este de asemenea considerat semnificativ pentru aceste entități.

48.Atunci când este cazul, planul de redresare a grupului ar putea include și un scenariu în care dificultățile economice sunt generate la nivelul statului membru al entității individuale, însă apoi se extind în întregul grup și ar putea împiedica întreprinderea-mamă din Uniune să susțină entitatea individuală.

49. Ar trebui asigurat faptul că scenariile la nivel de grup permit întreprinderii-mamă din Uniune, întreprinderii-mamă relevante pe plan local și autorităților competente să evalueze impactul dificultăților din jurisdicțiile lor, în măsura în care este relevant.

6.3 Entități care nu sunt relevante pentru grup sau pentru economia unui stat membru

50. Acoperirea acestor entități în planul de redresare a grupului trebuie să fie concisă, de exemplu prin intermediul unui grafic sau al unui tabel, și trebuie să se concentreze pe informațiile necesare pentru identificarea entităților respective și să descrie pe scurt poziția acestora în strategia generală a grupului. În acest scop, planul trebuie, acolo unde este cazul și la modul general, să asigure că mecanismele de guvernare permit transmiterea rapidă a informațiilor referitoare la o situație de dificultate la nivel local către întreprinderea-mamă și către autoritatea competentă și viceversa. Orice impact semnificativ al opțiunilor de redresare asupra acestor entități trebuie să fie în general consemnat în planul de redresare a grupului, unde este cazul, ținând cont de structura grupului.

7. Monitorizarea acoperirii entităților grupului

---

51. La revizuirea (evaluarea) planului de redresare a grupului în conformitate cu procesul decizional comun menționat la articolul 8 din Directiva 2014/59/UE, supraveghetorul consolidant trebuie să se asigure că entitățile grupului sunt identificate și acoperite în planul de redresare a grupului potrivit prezentei recomandări.

52. Atunci când entitățile identificate în planul de redresare a grupului diferă de informațiile pe care le deține supraveghetorul consolidant pe baza corespondenței realizate și actualizate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2016/98 al Comisiei¹¹ și cu articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/99 al Comisiei¹², supraveghetorul consolidant trebuie să îi ceară întreprinderii-mamă din Uniune să clarifice și, acolo unde este cazul, să remedieze neconcordanța.

53. La evaluarea modului în care informațiile referitoare la diferitele entități ale unui grup sunt efectiv organizate și prezentate în cadrul planului de redresare a grupului, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente implicate în decizia comună trebuie să ia în considerare modelul de afaceri particular al grupului și strategia de soluționare rezultantă (adică SPE, Un

---

¹¹ JO L 21/2

¹² JO L 21/2

singur punct de intrare, sau MPE, Mai multe puncte de intrare). Deși gradul de integrare a informațiilor privind entitățile individuale în restul planului ar putea diferi, instituțiile trebuie întotdeauna să se asigure că informațiile oferite sunt consecvente în tot cuprinsul planului.

54. În cazul în care acoperirea entităților din planul de redresare a grupului nu este în conformitate cu prezentele recomandări, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente implicate în procesul decizional comun menționat la articolul 8 din Directiva 2014/59/UE trebuie să încerce să se asigure că această lipsă de informații este consemnată în documentul decizional comun împreună cu termenul convenit pentru remedierea acestui neajuns de către întreprinderea-mamă din Uniune.
55. Supraveghetorul consolidant trebuie să ia în considerare punctele de vedere ale autorităților competente implicate în procesul decizional comun pentru evaluarea planului de redresare a grupului pentru a reflecta preocupările acestora în ceea ce privește acoperirea adecvată a anumitor entități. În mod particular, supraveghetorul consolidant trebuie să ia în considerare în mod adecvat opinia autorității competente a statului membru în care este stabilit un grup sau o entitate relevantă pe plan local sau lipsa de acoperire a entităților în planul de redresare a grupului.
56. Constatările referitoare la o lipsă de acoperire cuprinse în documentul decizional comun trebuie comunicate de supraveghetorul consolidant întreprinderii-mamă din Uniune împreună cu toate măsurile necesare și termenul aferent de care întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să țină cont pentru a remedia deficiența în actualizările ulterioare ale planului de redresare a grupului. Reacția primită de la întreprinderea-mamă din Uniune trebuie comunicată autorităților competente implicate în procesul decizional comun.
57. În cazurile grave, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente trebuie să se străduiască să evalueze dacă lipsa de acoperire menționată la punctul 54 trebuie sau nu să fie considerată o deficiență semnificativă a planului de redresare a grupului: într-o astfel de eventualitate trebuie urmat procesul prezentat la articolul 6 alineatul (5) și articolul 6 alineatul (6) din BRRD.
58. Fără a aduce atingere punctului 12, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente implicate în procesul decizional comun menționate la articolul 8 din BRRD nu trebuie să solicite transmiterea de planuri individuale în unicul scop al abordării acoperirii insuficiente a entităților în cadrul planului de redresare a grupului la care s-a făcut referire în paragrafele anterioare.
59. ABE trebuie să monitorizeze implementarea prezentei recomandări, să evalueze progresele în obținerea unor mecanisme consecvente și eficiente de planificare a redresării pentru instituțiile UE. În acest context, autoritățile competente trebuie să pună la dispoziția ABE informațiile relevante necesare pentru această monitorizare.